

2. Štyri zelené fľašky visia na stene,
štyri zelené fľašky visia na stene
a keď jednu rozbiješ,
zas tak moc sa nestane,
len tri zelené fľašky budú
visieť na stene.

3. Tri zelené fľašky visia na stene,
tri zelené fľašky visia na stene
a keď jednu rozbiješ,
zas tak moc sa nestane,
len dve zelené fľašky budú
visieť na stene.

4. Dve zelené fľašky visia na stene,
dve zelené fľašky visia na stene
a keď jednu rozbiješ,
zas tak moc sa nestane,
len jedna zelená fľaška bude
visieť na stene.

Ďalej indukciou...

- 26 -

Ref.: Opilý tulák bere srdce do dlaní,
je natolik živé až strach nahání,
horké a vroucí jak vlastní dech.
/: Neštěstí nechodí po horách,
rádo chodí po lidech. :/

2. Rozhovor zakopnul o patník,
kliky voní mosazí.
Být chvíli jiným pánem,
to mě vždycky dorazí,
Napoleon moje kroky provází.
A úplně mi rozumí,
když sálem procházím.
I když pít moc neumí,
i když pít moc neumí.

Ref.

3. Klaunům se zachtělo dramata hrát,
náměty mezi námi hledají.
Žíznivým praskají žilky,
to jak ten kravál dělají

- 3 -

Žlutej anděl přistaví nám vůz,
v ten den v ulicích zbyde tichý blues.
Vydáme se hledat slunce
bez peněz a darů, nelituj.

Ref.: Nejsme přeci žádná lůza,
co na vlastní kůži růži má vyšitou,
z obehnaných slov a diků,
ke hmatníku ruku přibítoú.
Nastavíme dešti tváře,
ať se stoky vrásek nasytí, nasytí,
to se ale bláznům stává,
když se jim zdá sen o přežití.

2. Komu dál voní pot z koní,
nikdy nebyl v sedle, nelituj.

- 24 -

s krovkama a syrový.
K vobědu že jich zbodnete spousty
v okolí každé ví.

2. Do dneška marně vzpomínám,
co říct mi na to měl,
po tý ráně židli jsem to všechno
nějak zapoměl.
Jen ještě dneska cejtím
jak na bříše mi stál
když hospodou se jeho něžnej
hlásek rozléhal.

Ref.: Já ti dám, že u nás žereme chrousty
s krovkama a syrový!
K vobědu že jich zbodneme spousty!
Velký kulový!

3. Od krve z mého nosu
když si ruce ušpinil,
zjistil, že má dost a zbaběle mi
pole vyklidil.
A zatím, co si kosti a zuby počítám,

- 5 -